

אֵלֶיךָ אֲרִיז מִצָּרִים וְכָל־עֲוֹנוֹתַי יִסְפֹּךְ וְיִסְפְּדוּ שֵׁם
רַק טַפְסִים וְצָאֵם וְנִקְרָם עֲוֹנוֹ בְּאֶרֶץ גִּשְׁשׁ וְיַעַל עֲמוֹ
בְּהַר רָעַב גַּם פְּרָשִׁים וְיִהְיֶה הַמִּזְחָה כְּבֹד מֵאֵל
וַיֵּאָדָּר בְּרִיךְ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּסְפְּדוּ שֵׁם
מִסְפַּד גָּדוֹל וְכֹבֵד מֵאֵד וַיַּעַשׂ לְאֲבִיו אֲבִי
שְׁבַע יָמִים וַיֵּרָא יוֹשֵׁב הָאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי אֶת הָאֲבִל
בְּרִיךְ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמְרוּ אֲבִל כְּבֹד זֶה לְמִצְרַיִם
עַל כֵּן קָרָא שְׁמָה אֲבִל מִצְרַיִם אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
וַיַּעַשׂ פָּנָיו לֹו כֵּן כְּאֲשֶׁר צִוָּם וַיִּשְׂאוּ אֶת־בְּנֵי
אֲרִיזָה כְּנֻעַן וַיִּקְבְּרוּ אֶת־הוּ בַּמְעָרָה שֵׂדֵה הַמְּכַפְלָה
אֲשֶׁר קָמָה אַבְרָהָם אֶת הַשְּׂדֵה לְאַחֲזָת קִבְר מֵאֵת
עַפְרַיִם הַחֲזָתִי עַל פְּנֵי מִמְרָא וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם
הוּא וְאֲחִיו וְכָל הָעַלְמִים אֶת־לִקְבֹר אֶת אֲבִיו אַחֲרֵי
קִבְרוֹ אֶת אֲבִיו וַיֵּרָאוּ אַחֲרֵי יוֹסֵף כִּי מֵת אֲבִיהֶם
וַיֹּאמְרוּ לֹו יִשְׁטַמְּנוּ יוֹסֵף וְהַשֵּׁב יִשְׁיֵב לָנוּ אֶת כָּל
הָרְעָה אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ אֶת־ךָ וַיִּצְוּ אֵל יוֹסֵף לֵאמֹר
אֲפִיךָ צִוֵּה לְפָנָי מוֹתוֹ לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּ לְיוֹסֵף
לֵאמֹר שֵׁא נָא פִשְׁעֵי אֲחִיךָ וְחַטָּאתָם כִּי רָעָה גָּמְלוֹךְ
וַעֲתָה שֵׁא נָא לְפִשְׁעֵי עַבְדֵי אֱלֹהֵי אֲבִיךָ וַיִּבֶן יוֹסֵף
בְּדַבְרָם אֱלֹהֵי וַיִּלְכְּוּ גַם אֲחִיו וַיָּפְלוּ לְפָנָיו וַיֹּאמְרוּ
הֲנֵנו לָךְ לְעַבְדִּים וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים יוֹסֵף אֵל תִּירָאוּ
כִּי הִתְחַזַּק אֱלֹהִים אֵלַי וְאַתֶּם חֲזַעְתֶּם עָלַי רָעָה
אֱלֹהִים חֲזַעְתֶּם לְטִבָּה לְטִבָּה לְמוֹעֵן עֲשִׂיתֶם הַיּוֹם לְהַחֲיִית
עִם רַב וַעֲתָה אֵל תִּירָאוּ אֲנִי אֲכַלְכֵּל אֶתְכֶם
וְאֵת טַפְכֶם וַיִּצְחַם אֹתָם וַיִּדְבֹר עַל לִבָּם וַיִּשְׁבּוּ
יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם הוּא וְהֵיית אֲבִיו וַיִּדְחֵי יוֹסֵף מֵאֵד
וַיַּעַשׂ שְׁנַיִם וַיֵּרָא יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם בְּנֵי שֵׁלֶשִׁים
גַּם בְּנֵי מְנַיִר בֶּן מְנַשֶּׁה יִלְדוּ עַל בְּרַכִּי יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ
יוֹסֵף אֵל אֲחִיו אֲנִי מֵת וְאֱלֹהִים פָּקֵד יִפְקֹד אֶתְכֶם
וְהָעֵלָה אֶתְכֶם מִן הָאֶרֶץ הַזֹּאת אֵל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב וַיִּשְׁבַּע יוֹסֵף אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֵד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם
וְהָעֵלָה אֶת עַצְמוֹתַי מִצְרָיִם וַיָּמָת יוֹסֵף בֶּן מֵאָה

ועשר שנים ויחנניו אתו וייעים בארון במערי

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה ארת
יעקב איש וביתו באו ראובן שמועון לוי ויהודה יששכר
זבולון ובנימין דן ונפתלי גר ואשר ויהי כל נפש
יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים
וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא ובני ישראל
פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ
אתם

ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף
ויאמר אל עצמו הנה עם בני ישראל רב ועצום מכוני
הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה
ויוסף גם הוא על שנאינו ונלחמם בנו ועלה מן הארץ
וישיבנו עליו שרי מסים למען עצתו בסבלתם ויבן
ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס וכאשר
יעצו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל
ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך וימררו את
חיייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה
בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרך
ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם
האוזת שפרה ושם השנית פועה ויאמר בי לדכן
את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן
אתו ואם בת הוא וחיה ותיראן המילדת את האלהים
ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחייין
את הילדים ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר
להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחייין את הילדים
ותאמורן המילדת אל פרעה כי לא נושים המעריית
העברית כי חיות הנה בטרם תבוא אליהן המילדת